

Fonetica

- = partea gramaticii care se ocupă cu studiul sunetelor vorbite.
2. Cuvântul = unitatea dintre → un conținut (sens)
→ un încrezis sonor.
3. Silaba = grupul de sunete, sunetul care se roteste printre un singur efort respirator. Într-o silabă trebuie să existe cel puțin o vocală.
4. Literă = reprezentarea grafică a sunetelor.
5. Alfabet = totalitatea literelor dintr-o limbă așezate liniar - o anumită ordine.
6. Corespondența sunet-litteră
- în lb. rom. există de regulă corespondențe între sunet și literă.
- Excepții:
- a) unele litere pot să reprezinte sunete diferite:
Ex: c și G, care sunt /k/, /gordă/, /grabă/
c și G și au și i: /cer/, /cerere/, /ger/, /gem/, /graftă/
 - b) o literă poate reprezenta simultan 2 sunete:
x -> cs fix, exerciție, prefix, poix
gg examen, exercitiu
 - c) prin două sau trei litere alcătuite se reprezintă sunete: chenar, ghețar, gheato, ghiată.
De este un sunet apitător aici.
7. Difongul = grupul de sunete alcătuit de o vocală și o semivocală care se rotesc între o silabă
- a) ea: acea, aceasta, ea, ceai, deal
geam, leacă, meare, teapă, teavă
 - b) ie: ied, ieftim, iepure, proiect
pier, prept
 - c) oa: omoare, poartă, doar, frate, rouă, steana.
 - d) ii: căine, măine,
 - e) ua: rouă, cauna (butoi pus pe o căsuță cu care se căre apă), steana.

8. Trifong = grup de sunete format din două vocale și o semi-vocală.

9. Hiat = intervalul de la două vocale care se rostesc în
înalte diferite de la unu altuia într-un același loc.
știință, cooperare, Zoologie

Sunette verbiri:

Vocale = sunete care se produc fară ajutorul altora

a, e, i, o, u, ă, î sunt vocalăe semivocalăe
dintre aceste vocalăe cotatează de semivocalăe (voc.
restituite pe jumătate) sau în diftongii, trifongii
numai vocalăele a, e, i, o, u

b) - consoanele = trate celealte care se rostesc cu
apitulul altor sunete.

Befolii de despartire în răzbe

① Repărțire de ordin fonetic: este bine; încearcă

1. Când între două vocale există o consonanță bisocană trece înălțarea unui sonor.

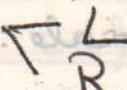
a-pō , ca-sō , ma-sō

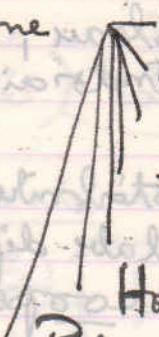
Acelor suntem și valabili în cînd consoana se află
în apropierea unui ditong sau triitong.

od-re, ma-rea, -re-ioa-me

Greywhale che, chi, ghe, gli redan o mignere
consonant: ve-che

Când între două vocale există două consoane, fiecare dintre consoane trece în cîte o silabă
ban - că, car - te, car - me

Exceptii: ~~nu se vorbi de cuvintele care sunt compozite din două vocale și o consoană~~
Când a u-a consoană este consonantă prima
R. ~~zvorul~~ ~~vor~~

este una din următoarele consoane:
Barbu, Cost., David, Iloie, Gică, Horia, Petre, Traian

Subtrebuie să se scrie u înaintea consoanei.

Despotălirea se face între ambele consoane:
a-br-i-vi-an, a-fla, a-chu, co-dru, a-tlet, li-tric, de-vre-mne, a-gro-nom, si-hă (cată), m-plu

Regula ③: ~~se scrie după vocală~~ ~~se scrie după vocală~~ ~~se scrie după vocală~~
Dacă între 2 vocale există 3 sau mai multe consoane
despotălirea se face între prima și a doua.
peh-tru, dim-the

Exceptii: cind între două vocale se află grupuri de
următoare despotălirea se face între a u-a și a u-a
consoană.

LPT rulp - turc

MPT sump - tu - osator

HCT pumet - ay

HCT fung - ti - e

HCS lime - în

HDV sand - vis

RCT are - tic

RTF yert - fa

STMare și cuvinte care sunt compozite din două vocale și o consoană

țelini = se înred consoanele răsucite ale lui

en - los, et - rea, è - noul

- 4) Când există două vocale alterne (în hîrtie) despărțirea se face între ele: a - er, ha - in
- 5) Când o vocală este primul de diphong sau triphong despărțirea se face înaintea diphongului sau triphongului: ro - ua, le - oai, că

Reguli de origine morfologică:

- regulile care au în vedere structura morfematică a cuvântului.

a) cuvintele compuse în cele derivate cu prefixe și suffixe se despart întotdeauna de elementele componente: drept + unghi = unghi - de - lemn; în - e - gal; drăf - ba - tere, ti - me - hel.

Nu se despart la capăt de hîrtie:

1. abreviaturile formate din litere: UICET, UTIESCO
2. abrevieri care au devenit de la formule: A.c.c =

i. en. = înaintea vei noastre

Punctuația

Reguli de punctuație:

1. Punctul - se folosește

a) cînd nu deosește puncta dintre 2 prop. sau fraze independente, enunțuri.

A min. Trebuie să răspund.

Ti-am spus că trebuie să răspund la mine. Nu trebuie să stai pe gânduri.

b) ca semn ortografic - se folosește în prescurtări: P.N.L.

2. ? Marchesă o punctă dar în o intonație interrogativă

a) la sfîrșitul unei prop. - interrogative

Ce mai fac? Iată, zinca, zinca